

**Φασουλής και Περικλήτος,
ο καθέννας νέτος σκέτος.**

Π.—Τὴν ἔκανε ;
Φ.— Τὴν ἔκανε... βρέ βλάκα, δὴν σοῦ τῶπα ;
τὴν ἔκανε... τὴν ἔκανε... λοιπὸν σακαμὸς καὶ σῶπα,
καὶ πῆς του νὰ τὴν χαίρται μὲ γειᾶ του καὶ χαρὰ του
καὶ πᾶμε νὰ 'ζαπλώσωμε κι' ἐμεῖς 'στοῦ Ζαχαράτου.
Π.—Μὰ πῆς μου πὼς τὴν ἔκανε ;
Φ.— Τί ἐρωτήσεις κάνεις ;
τὸ κόκκαλό σου, βρέ, δὴν πῆς 'στον ἥλιο νὰ 'ζιστάνης,
νὰ πῆς κανένα ναργιλέ, μίς 'στους ἀγρούς 9α τρέξῃ,
ἢ καμμιά πρίρα Ρούσικη 'στον καφρνὲ νὰ παίξῃ,
ἢ νὰ φροντίσῃ πὼς 'μπορεῖς νὰ θρίψῃ τάντερο σου,
ἢ μίς οἱ μάντρ' ἀτείχιστη νὰ κάνῃς τὸ νερό σου,
μόνο 'ρωτᾷς γιατί καὶ πὼς τὴν ἔκανε καὶ τῶρα
κι' ἀδιόκαπα πολιτικὴ οἱ παρατρώγει φῶρα ;
'Απάτριδες, ἰφώναξ, ριψάσπιδες, προδότες,
γιατί τοῦ κράτους τὸ ψωμί χαράμι νὰ τὸ τρώτῃ ;
γιατί καμμιά δὴν δαίγνεται παρακιμῆ φροντίδα
για τὴν ἀξιοδάκρυτη κι' ἀπουληγη σταφίδα ;
'Εδῶ δὴν πρόκειται ποσὸς περὶ παρουνιχίδος
καὶ δαῦτε συσκιφώμεθα τὸ μέλλον τῆς σταφίδας.
Τότε δὴν τότε ὁ λαὸς, ποῦ ρίβει γιὰ ψωμί,
μὲ τοῦ Μυλλέρδου τῆς φωνᾶς ἀγριοποῖς πηδᾷ,
καὶ ρίγνεται 'στοὺς Βουλευτάς, Τρικουκοῦς καὶ μὴ,
κι' ἀπὸ ταῦτι 'στον δάσκαλο κι' ἡμέρῳ 'στον Σταφίδα.
Φωνὴ μεγάλη, Περικλῆ, ἐκ Πύργου καὶ Πατρῶν ;
ἐμὴ τὴν σταφίδ' ἀρίνετε τὰμπάρια νὰ τὴν τρῶν,
κι' ὅποιος τὸ κράτος ἀγαπᾷ γιὰ τούτην νὰ κοπῇ...
καὶ νὰ κι' οἱ Στεφανόπουλοι μετὰ τοῦ Πατριάρχη,
ὁ Κομμαγιώτης, Χοιδᾶς, Τσεριτίδης, καὶ λοιποὶ

τρέχουν 'στὸ Βουλευτήριον ν' ἀρχίσουν δουλειᾶ.
Γιὰ τὴν σταφίδα τοὺς ἀκούς μὲ πόνο νὰ στεναζούν.
κύντο τὸ Νομοσχέδιο, Μυλλέρδε, τοῦ φωναζούν,
κι' αὐτὸς τοὺς λείει ἐβρί παιδιᾶ, γιὰ τούτο δὴν κειμῶμαι,
ἀκόμη δὴν ἐτέλεσας, ἀλλὰ συννενοῦμαι...
γῆν, οὐρανὸν καὶ θάλασσαν θὰ 'ῶτε νὰ κινήσω
καὶ Τράπεζαις μανίφικαις μ' αὐτὸ θὰ ξεφουρνίσω,
κι' ἐπὶ τὰς ἑκατομῦρια ἐπῆρα γιὰ καπάρω
κι' ἄλλ' ἀπ' τὸν Χάμπρο δανεικὰ πιστεύω πὼς θὰ πάρω,
σὰς λίγο δὲ τὰ πράγματα πὼς εἶναι σοβαρά...»
Π.—Μὰ μήπως ἔχει, Φασουλῆ, κρυμμένο κουμπάρω
καὶ θὰ τὸν σπᾶσῃ σὰν πεισθὴ πὼς οἱ Ρωμηοὶ πεινᾶνε ;
Φ.—Τὶ νὰ σοῦ 'πῶ, βρέ Περικλῆ... μορεῖ καὶ τούτο νᾶναι.
Π.—Μὴ γάταε 'στὰ ψίμακα μὰς βρασανίζουν λύκα,
μὴ κανονικὰ δὴν 'ρίξαμε, μὴν ἐρεῖ' εὐτυχία,
ἢ μήπως, ὅπως ἄλλοτε ὁ Σταφιδᾶς μὰς εἶπε,
ἐκ τῆς ἀποτυχίας του θὰ 'βγῇ ἐπιτυχία ;
Φ.—'Αλλά μίνου, Περικλῆ, τῶν ἀσιδῶν τὰ χεῖλη,
πιστεύω δὲ πὼς κι' ὁ Ροτσιλδ' ἔμορε νὰ μουφουζέψῃ
κι' ἀπὸ τὴν Δύσι πὼς θὰ 'ῶν τὸν ἥλιο ν' ἀνατείλῃ
καὶ κάτω 'στὴν Ἀνατολὴ λαμπρός νὰ βασιλέψῃ,
παρὰ πὼς κι' ἄλλα δανεικὰ ὁ Σταφιδᾶς δὴν θάδερῃ
γιὰ νὰ μουγγρίσουν χαίροντες τοῦ κόμματος οἱ ταῦροι.
Π.—Μὰ ποῦ τὰ 'βρίσκεαι ;
Φ.— Τί 'ρωτᾷς ἐμένα, μπυγλιδᾶν ;...
μ' αὐτὰ κι' ἐκεῖνα βάλθηκες νὰ μὰς ἀποτρελάων.
Π.—Μυστήριον ὁ ἀνθρώπος καὶ πρόβλημα καὶ γίγρος.
Φ.—'Ετεῖ λοιπὸν ἰδῶσεν ὁ κόσμος ὁμοψήφως,
περιπεσοῖσα ὁ' ἡ Βουλὴ ἐν μακαρίαις ἀπαρτίαις
καὶ Κολοκοτρωνιαίαις τραβήξας ἀμορτίαις,
τὴν τοῦ Σωτήρος σῶσειραν συναισθημένην πράξιν
ἀνέλαθεν εὐπρέπειαν καὶ μουροφόρῳ τάξιν.

και τὸ Σταφιδοσγέδιον ὡς ἀληθῆς νομίζει
 κι' ἀρώματα πρὸ τῶν ποδῶν τῶν Σταφιδῶν κομίζει.
 Οἰμοί! πρὸς τοῦτον λέγουσα, ὅτ' ἤλαθ παρκαίριος,
 ὅτι πολλοὶ μ' ἐκύλισαν ἀκαλασίαις οἰστροί,
 Ἐρωδῶς τε κι' ἀσίληνος τῆς ἀπερίας; ἔρωι,
 καὶ σ' ἄρτρον σου ζίμε μὲν καὶ βλαθε μοὺ καπίστρι.
 Δίξαι μου τῶν ἀπειρῶν μου δακρύων τὰς πηγὰς
 ὁ Σταφιδὸ Πρωπίτης καὶ Σταφιδορραγῆς,
 κἀμψθητὶ πρὸς τοῦ στήθους μου τοὺς τόσους στεναγμοὺς
 ὁ μὴ κερπτόμενος ποτὶ πρὸς δανιστῶν λυγμοὺς.
 Μὴ τοὺς ἀχράντους πόδας σου τὰ χεῖλη μου συμμίζω.
 τούτους δὲ πάλιν τοῖς ἴμοις βοστρυγῶς ἀπομνήσκω,
 ὡς κρῆτον τῆς ἀριστερᾶς ἡ πτέρυξ ἠχηθεῖσα
 εὐθὺς 'στὸ κἀπιστήριον παραχρῶδ' ἐκέρθη,
 κατόπι δ' ἡμῶς τὸ πυκνὸν τῆς στρουγγῆς φοθηθεῖσα,
 ἔκπυ' εὐσχημῶς τὸν κρυφτὸν καὶ τὴν κοιλίαν τῆς τριβῆς.
 Ἀμαρτίων μου τὴν πληθὺν κι' ἀθύσσωτος τῶν κριμάτων
 καὶ τὰ σκολοραχῶματα τῶν νηστικῶν κομμάτων
 τίς μελετήσαι δύναται καὶ τίς ἐξιχνιάσει ;
 ὦ, Σώτηρ, ποῦ δὲν ἀφῆτες τῆς στρουγγῆς καὶ πεινάσῃ.
 Μὴ μὲν καὶ νῦν τὴν δούλην σου παρῆξ; ὁ Πετριλῶς,
 ὁ μέγα κι' ἄματρον μετῶν τὸ συγκινῶν μὲς ἴλας.
 Ἔτσι λοιπὸν 'μαζεύτηκαν μεγάλοι καὶ μικροὶ
 καὶ κριμα' 'στὸν Καμπότορλου ἐκίνα τὰ Κρῆ Κρῆ
 γκαμμένα μὲν κατὰμυρα τῶν δώδεκα στοιχειῶν,
 καὶ πάλι ταξίς, Περικλῆ, καὶ πάλι πειθαρχία,
 καὶ χάρις, συνεβόησαν, Σωτῆρ Σταφιδόλατρε,
 κι' ὁ Πύργος ὁ σταφιδικός, κι' ἡ σταφιδῶς ἡ Πάτρα,
 Λαμία καὶ Καρβασαρά; καὶ Κόρινθος καὶ Βόγα, κι'
 κι' ἔγνε τῶπις, Περικλῆ, σταφιδοπανηγύρι,
 ποῦ μὴτοις τόπι' αὐτὴ ποτὶ, μὴδ' 'στὸν νομὸν τῶχα,
 κι' ἴλουι ἐξ ὕψους σήμερα ὁ Λόρδος μὲς οἰκίταιρι.
 Ἄμμ' τί νομίζεις ;... εὐλοκῶ ὁ Σταφιδῶς δὲν χάνεται
 κι' ἂν ὀ πνιγμένους καθῶς λιν' ἀπ' τὰ μαλλιά του πνέεται.
 κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἀρχαλὴ ἐπιπέστηκε σταφίδα
 κι' αὐτὴν εὐρήκε σήμερα σωτήριον σανίδα,
 καὶ τῶν πιστῶν ἀντήχησαν ζητωκραυγαὶ μεγάλαι...
 καθῶς δ' ὁ μέγας Μωϋσῆς 'στὴν ἔρημον τὸ πάλαι
 πρὸς τοὺς Ἑβραίους ἴδειε τὸ ζυλῖνον τοῖ φίδι
 κι' ἄμίσους τοὺς ποιοιτηθῆς τοὺς πῆγε ριπιτιῶι,
 ἔτσι κι' ὁ Λόρδος, Περικλῆ, αἰ κόσμο ρουκρε
 ἔνα σταφιδοσγέδιον ἰσηκωσι γιὰ δόλωμα,
 καὶ Τράπεζαις ὑπόσεται καὶ μπλοκὸν παρὰ,
 ἔν καὶ τοῦ λιν' ἀπὸ παντοῦ κειρίος γιὰ τ' ἀνεκόλωμα». **Τ**
 Τσιουτοτρόπως κι' ἡ σταφιδὸν μᾶστορ τῆς βῆρκε
 καὶ τὸ κουστὸ τὸ Σύνταγμα 'στὸν πρῶτον δρόμῳ μῆπκε,
 ὅταν δι βλίπτε; τακτικῆν τῶν νόμων λειτουργίαν
 τότε, καυμένι Περικλῆ, θὰ χερίρωμν κι' ἴμεις
 ξεβράκωτον εὐμαρξίαν καὶ νηστικὴν ὕψειαν
 καὶ ποτὸ παντὸς ἀσφάλειαν μουλοζυλικῆς τιμᾶς.
 Π. — Σταφιδῶ κι' ἄγιος ὁ Θεός... αὐτὴν θὰ προσκυνῆσαι
 κι' οὐδ' ἄλλο ξένον εἰδῶλον ἰκτός αὐτῆς θὰ στήσαι.
 Ἔργα καλά θείλ' ἡ πατρίς καὶ πρῶτα τὴν σταφίδα
 κι' ἴσας μ' αὐτὴν νὰ σώσωμεν τὸ κράτος; τὴν σαφίδα,
 κι' ἔποιος γονεῖς πρὸς γάρνι τῆς καὶ κόμην δὲν ἀφήτη
 καὶ γαβῖα σταφιδικὰ δὲν πάει νὰ ψηρήσῃ,
 δὲν βλίπει πρόσωπον Θεοῦ κι' ἰδῶ καὶ παραπῆρ
 κι' ὁ διαβόλος 'στῆς ἰκλογαίης τοῦ πῆρι τὸν πατέρα.
 Φ. — Γιὰ Σουλτανίαν χάνομαι, γιὰ Πκτρινὴ πειθίνομ...
 πῶς νὰ δῶ τὸν Βασιλῆα, τὸν βῆρσκω λυπημένο...
 Σουλλογεμένο σὰ θυρῶ, τοῖμαὶ νὰ σὰ; ρωτήσω

γιὰ τὴν σταφιδ' ἂν θλιθεῖτε νὰ σὰς παρηγορήσω.
 Σταφιδ' ἀγάπη μου γλυκεῖα κι' ὕστερη καὶ πρῶτη,
 γιὰ σίνα καλοπῆρασι ἐγγυῶν καὶ φραγοπῆσι.
 Εἶδα 'στὸν κόσμῳ Βασιλεῖς μὲ στέμματα κλεινὰ
 καὶ μπλοκὸν θομίμα 'μπροστά τῶν 'ξοδεύεται,
 μὲ Βασιλεῖα σὰν κι' αὐτὸν δὲν εἶον πουθενά
 τόσο πολὺ γιὰ τοῦ λαοῦ τὴν στοχίαν νὰ παιδεύεται.
 Π. — Πηγαῖον 'στὸν τρικοῦβιτρο τοῦ «Παρνασσῶ» χορῶ
 καὶ βλίπω τὸν Διάδοχο, ἄλλ' ὄχι ζωρῶ.
 Ἀγαπητὴ Διάδοχο τοῦ Θρόνου Κωνσταντίνε,
 μὰ; λέγετε, παρακαλῶ, τὰ κείρα σας πῶς εἶναι ;
 Ἢ κάθε λύπη κι' ὁ καύμος τὸν ἄνθρωπο τὸν τρέπει,
 μὰ τῆς σταφιδῶς ὁ σεντάς σιγὰ σιγὰ μὰ; πνίγει,
 γιὰ τοῦτο σήμερα κι' ἰγὼ δὲν ἔχω ὄλοιο κείρι
 γιὰ σοκαρίδες καὶ χοροὺς καὶ γι' Ἀλεπού; κυνήγι.
 Ἀγαπητὴ Διάδοχο, μὴ σεκιτιζισθ' ἔτσι
 καὶ τὴν σταφιδ' ἀφήτετε κι' ἂς πάη νὰ κουρεῖται,
 ὀλίθῃ κειρίος ποῦ θὰ τὴν τρέψῃ κι' ἡ κῶτα; 'στὸ κοτίτες
 καὶ τότε μὲ τὸ κείρι σας τὸ πρῶτο θὰ χορεύεται.
 Φ. — Μὲ τὴν σταφιδὴν τράγωται λαός, Βουλή καὶ Θρόνος,
 κι' ὕψοντα θεόσυρρι κι' ἀπὸ σταφιδῶς κάστρα,
 κι' εἶδα πῶς ἀνεκάλυθεν ἰσχυάτος; ὁ Σβορόνος
 πῶς πᾶμπολλα νομίσματα σχετίζονται μὲ τάστρα.
 Κι' εἶδα τάστέρια τοῦρανοῦ, εἶδα καὶ τὰ νομίσματα,
 κι' ἴστειλα κάτω ἀποπαιρῶσι; κι' ἀπάνω χαιρετισματα,
 κι' ἂν ὄντως ἀνεκάλυθῃ ὁ ἔξακουτός; Σβορόνος
 πῶς τὰ νομίσματα μπουρῶν καὶ σ' ἄστρα νάβρουν θείσι,
 ἄλλ' ἀνεκάλυψι κι' ἐγὼ, βρῶ Περικλῆ, συγχρόως;
 πῶς μόνο καὶ τὴν τσίπη μας κερμὴ δὲν ἔχουν ἴσται,
 καὶ γιὰ τὴν ἀνεκάλυψιν ζητῶ νὰ μ' ἀνακαίψης,
 ἐν ἔλλοις λόγοις ὀηλασθῆν νὰ μὴ πετακίψης.
 Π. — Ὅρα λοιπὸν 'στὴν πέχη σου κι' ἴλο σπηλιάρι τρώγῃ,
 σαλιάρη, σταφιδόλωσσα καὶ νομισματολόγο.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελαίαι

Φως ἐκ τῶν ἔθνων, Πλάτωνος Δρακοῦλην συγγραφή,
 ποῦ πάντα τῆς τῆς ἰσθῆν φιλοσοφίαν ρεῖται,
 γλαυροπόδατῃ, πάγκρατος, τὰ μάλιστα σοφῆ,
 τὸν κόσμον δι τοῦ πνεύματος καθόλου ἀποβλίπει,
 κι' αὐτὸν τῆς ἀνθρωπότητος ἀνακηρύττει φάρον...
 ἰντός μικροῦ ἐκιδέεται ἀντὶ ὄραχῶν τισσάρων.

Λαμπρὰ πεζογραφήματα τοῦ ποιητοῦ Κρυστάλλη,
 ποῦ τοὺς βροσκαῖς ἡ λυρῶν χαριτωμένα φέλλαι.
 Καὶ ταῦτα καλικελεύει εἰς τὸ πᾶν ποιήματα
 μὲ γλώσσα τῆς πατρίδος του καὶ δυνατὰ νοήματα.

Σπυριδίων ὁ Τεστρινῆς, ὀδόντων ἰατρός,
 κοντὰ 'στὸν Βελουδιὸν καὶ 'στὴν ἴδιον Αἰόλου,
 κι' ἂν βίλης νάγης δόντια καὶ ξένους ἀπὸ τῶς
 εἰς τὸν Τεστρινῆν τρεῖς καὶ μὴ οἱ μὲν ὄλοιο.

Εἰς τὸν Γιαννάκη τὸν γνωστὸν εὐχαριστίας φόρον
 γιὰ μὴ τοῦρα θεῖκῃ ποῦ μ' ἐστειλεν ὡς δῶρον,
 κι' ὅπως γιὰ τοῦρα λαχταρᾶ καὶ πρᾶγμα ποῦ σαλεύει
 ἴνας Γιαννάκη; βῆρξεται, Γιαννάκη; βασιλεύει.

Τὸ φύλλο μας 'στὴν Πόλι καὶ τώρα καὶ γιὰ πάντα
 πρὸς ὄλους γιὰ παράδες θὰ δίδεται τριάντα.